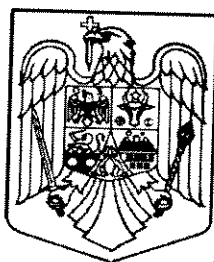

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 163

din 26 februarie 2013

Prin adresa nr. 291/28.01.2013, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 2604/1154/2013, Curtea de Apel Cluj a sesizat Consiliul ca urmare a derulării procedurii de revocare a unui membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând Plenului Consiliului să dispună revocarea din funcția de membru ales de la curțile de apel, a doamnei judecător Alina Nicoleta Ghica.

Prin Hotărârea nr. 1/2013, Adunarea Generală a Judecătorilor din cadrul Curții de Apel Cluj a declanșat, în condițiile art. 55 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 privind

[REDACTED] [REDACTED]
Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, procedura de revocare din funcția de membru ales al Consiliului a doamnei judecător Alina Nicoleta Ghica.

În adresa Curții de Apel Cluj se arată că, centralizând rezultatele votului, s-a stabilit că un număr de 13 curți de apel au votat pentru revocarea doamnei judecător Alina Nicoleta Ghica.

În ședința publică din data de 26 februarie 2013, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dezbătut sesizarea înaintată de Curtea de Apel Cluj și actele anexate, scrisoarea deschisă a Uniunii Naționale a Judecătorilor din România și a Asociației Magistraților din România, înregistrată sub nr. 2977/1154/2013, considerațiile Asociației Magistraților din România – filiala Cluj, înregistrate sub nr. 3614/1154/2013, adresa nr. 58/25.02.2013 a Curții de Apel Alba Iulia, adresa nr. 55/25.02.2013 a Asociației Magistraților din România, susținerile formulate de doamna judecător Alina Nicoleta Ghica, de reprezentanții asociațiilor profesionale ale judecătorilor și procurorilor și ai instanței inițiatoare.

Analizând înscrisurile și susținerile orale menționate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Hotărârea nr. 44 din 7 septembrie 2011, Senatul României a validat alegerea ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii a doamnei judecător Alina Nicoleta Ghica, membru ales de la curțile de apel.

Revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii se poate dispune conform art. 55 din Legea nr. 317/2004:

„(1) Revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii se propune de președintele sau vicepreședintele Consiliului ori de o treime din membri, în situația în care persoana în cauză nu mai îndeplinește condițiile legale pentru a fi membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor în cadrul Consiliului Superior al

Magistraturii sau în cazul aplicării oricărei sancțiuni disciplinare.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea formulată potrivit alin. (1), poate dispune revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Revocarea din funcția de președinte sau vicepreședinte se propune de o treime din numărul membrilor Consiliului Superior al Magistraturii. Dispozițiile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii sunt revocați și la cererea majorității adunărilor generale de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor încredințate prin alegerea ca membru al Consiliului. În cadrul adunărilor generale, decizia se ia cu votul a două treimi din numărul judecătorilor sau procurorilor.

(5) În cazul adunării generale comune a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a Direcției Naționale Anticorupție, decizia de revocare a reprezentantului acestora se ia cu votul majorității procurorilor. În cadrul adunării generale votează și procurorii din structurile teritoriale ale acestora.

(6) Decizia de revocare a reprezentantului Înaltei Curți de Casație și Justiție se ia cu votul majorității judecătorilor din adunarea generală.

(7) Procedura de revocare poate fi declanșată de orice adunare generală de la nivelul instanțelor sau parchetelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se cere, precum și de organizațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor.

(8) Centralizarea rezultatelor votului se realizează de adunarea generală care a inițiat procedura sau de prima adunare generală sesizată de organizațiile profesionale ale judecătorilor și procurorilor.

(9) În termen de 15 zile de la înregistrarea sesizării semnate și motivate de

_____

_____

reprezentanții adunărilor generale prevăzute la alin. (4), Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dispune revocarea din funcție a membrului ales. Dispozițiile art. 57 alin. (2) se aplică în mod corespunzător".

Prin Hotărârea nr. 714 din 2 noiembrie 2006, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit că, în situația prevăzută de art. 55 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, republicată, "Adunarea generală a instanței la care s-a declanșat procedura revocării membrului Consiliului Superior al Magistraturii gestionează această procedură la nivelul tuturor instanțelor pe care le reprezintă membrul Consiliului Superior al Magistraturii a cărui revocare se cere, colectează materialele întocmite de toate adunările generale și centralizează rezultatele votului".

Potrivit art. 55 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, pentru revocarea unui membru al Consiliului Superior al Magistraturii este necesar votul pozitiv, în sensul revocării, al majorității adunărilor generale de la nivelul instanțelor pe care acesta le reprezintă.

În cazul curților de apel, care sunt în număr total de 16 (15 curți de apel, la care se adaugă o curte militară de apel), este necesar votul pozitiv al unui număr de cel puțin 9 instanțe de acest grad.

În ceea ce privește procedura de luare a hotărârii, potrivit art. 55 alin. (4) din Legea nr. 317/2004: „În cadrul adunărilor generale, decizia se ia cu votul a două treimi din numărul judecătorilor sau procurorilor”, dispoziție care se regăsește și la nivel regulamentar.

Ca urmare a aplicării corespunzătoare a dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 și ale art. 24 alin. (2) din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, pentru ca votul exprimat într-o adunare generală să fie luat în calcul în procedura revocării este necesar ca în acest sens să se fi pronunțat cel puțin două treimi din numărul judecătorilor care funcționează în acele instanțe. Potrivit hotărârilor adunărilor generale transmise Consiliului de către instanța

[REDACTED] [REDACTED]
declanșatoare a procedurii de revocare, până la data de 28 ianuarie 2013, s-au întrunit 13 care au întrunit condițiile cerute de lege pentru revocarea membrului ales al Consiliului. De asemenea, conform datelor centralizatoare transmise de instanța inițiatoare, judecătorii de la Curtea de Apel Bacău au hotărât că nu se procedează la votare pentru revocare, iar la Curtea de Apel București nu s-a întrunit cvorumul necesar.

În procedura revocării nu există dispoziții care să instituie, ca în procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, obligativitatea întrunirii tuturor adunărilor generale și la aceeași dată, principiul simetriei neputând fi aplicat. Dacă la alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este obligatorie convocarea tuturor adunărilor generale, în cazul revocării membrilor Consiliului, nu numai că această convocare nu este obligatorie, ci oricare dintre instanțe poate decide să nu convoace adunarea generală în care să fie supusă la vot revocarea unui membru al Consiliului, chiar dacă s-a declanșat această procedură.

Un principiu de interpretare a normelor juridice este acela ca ele să fie interpretate în sensul de a produce efecte și nu în acela de nu produce niciun efect. În consecință, în orice moment al întrunirii majorității adunărilor generale, care cu două treimi din numărul judecătorilor s-au pronunțat în sensul revocării, adunarea generală care a declanșat procedura poate sesiza Plenul Consiliului Superior al Magistraturii cu solicitarea de revocare a membrului ales al Consiliului.

De altfel, faptul că principiul simetriei nu se aplică în procedura revocării, rezultă chiar din faptul că în procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, acesta este cel care declanșează alegerile, are atributul verificării legalității procedurii prin diverse mecanisme, prevăzute expres de lege, organizează un Comitet electoral și stabilește un calendar. În procedura revocării, Consiliul Superior al Magistraturii intervine numai în etapa finală, rolul major pe parcursul procedurii revenind instanței declanșatoare.

Art. 40 alin. (9) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare – în conformitate cu care *"Dispozițiile referitoare la organizarea adunărilor generale și procedura de votare, prevăzute în Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, se aplică în mod corespunzător și adunărilor generale organizate, în condițiile legii, pentru revocarea membrilor aleși ai Consiliului"* – reclamă o interpretare restrictivă, astfel încât să poată fi cenzurată numai organizarea adunărilor generale și votul, adică permite aplicarea „în mod corespunzător” doar a articolelor 24 și 25 din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/2005, iar nu totalitatea prevederilor acestui regulament.

De altfel, aplicarea acestui regulament în întregul său ar fi improprie, dat fiind că acesta conține reglementări specifice procedurii de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, pe baza textelor corespunzătoare din Legea nr. 317/2004 și are anumite secțiuni care, în mod evident, sunt excluse de la aplicare, cum ar fi, în întregul lor, Capitolele II, III și IV, care conțin inclusiv reglementări privind funcționarea Comitetului electoral permanent de la nivelul Consiliului Superior al Magistraturii, depunerea și procesarea candidaturilor și desemnarea candidaților - ca procedură prealabilă alegerii propriu-zise.

În consecință, Plenul reține că, din Capitolul V al acestui regulament, în procedura revocării se face aplicarea corespunzătoare textului art. 40 alin. (9) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii și art. 55 din Legea nr. 317/2004, numai a Secțiunii a II-a, denumită „Adunările generale pentru alegerea judecătorilor și procurorilor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii” și a Secțiunii a III-a, denumită „Votarea”, din Regulamentul privind procedura alegerii

_____

membriilor Consiliului Superior al Magistraturii, datorită folosirii sintagmelor „organizarea adunărilor generale” și „procedura de votare”.

Alegerea anumitor prevederi convenabile din mai multe reglementări ar însemna o *lex tertia*, situație care este interzisă în procesul de interpretare și aplicare a legii. De altfel, textul art. 55 din Legea nr. 317/2004, care constituie norma primară în funcție de care se poate redacta sau interpreta o reglementare secundară la nivel de regulament, nici nu ar permite aplicarea prevederilor Regulamentului privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, decât în măsura în care corespund strict prevederilor art. 55 din Legea nr. 317/2004 și nu prevederilor din Capitolul II, Secțiunea a 2-a din aceeași lege (denumită “Alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii”).

În ceea ce privește regularitatea convocării adunărilor generale, care este o problemă distinctă de criticile aduse hotărârilor adunărilor generale, Plenul a reținut că întrunirea adunărilor generale de la nivelul instanțelor pe care respectivul membru al Consiliului le reprezintă, se realizează potrivit art. 20 alin. (5) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia adunările generale se convoacă potrivit alin. (2) - (4) ale aceluiași articol, care se aplică în mod corespunzător.

Dispozițiile art. 20 alin. (2) – (4) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevăd că adunările generale pot fi convocate la solicitarea a cel puțin unei treimi din numărul judecătorilor care o compun, de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, de colegiul de conducere al instanței, de colegiul de conducere al curții de apel sau de colegiul de conducere al tribunalului. Alineatul (2) al art. 20 trimite la alin. (1) al aceluiași articol, care prevede convocarea de către președintele instanței.

Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești transpune la nivelul

[REDACTED]
reglementării secundare prevederile art. 50 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care are următorul conținut:

"(1) La instanțele judecătorești se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, adunări generale ale judecătorilor.

(2) Adunările generale ale judecătorilor se convoacă după cum urmează:

a) adunarea generală a curții de apel și adunarea generală a judecătorilor din circumscripția acesteia - de președintele curții de apel;

b) adunarea generală a tribunalului și adunarea generală a judecătorilor din circumscripția acestuia - de președintele tribunalului;

c) adunarea generală a tribunalului specializat - de președintele acestuia;

d) adunarea generală a judecătorilor - de președintele judecătoriei.

(3) Adunările generale ale judecătorilor se convoacă și la solicitarea unei treimi din numărul judecătorilor care fac parte din aceasta.

(4) Adunările generale ale judecătorilor se pot convoca și de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii sau colegiul de conducere al instanței. "

Articolul 51 lit. g) din aceeași lege prevede explicit atributul adunărilor generale de a iniția procedura de revocare a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile prevăzute de Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Textele regulamentare menționate trebuie interpretate în acord cu legislația primară pe care a transpus-o, respectiv art. 50 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede ca principală modalitate de convocare a adunărilor generale aceea realizată de către președintele instanței.

Faptul că unele dintre adunările generale au fost convocate de către președintele instanței, potrivit alin. (1) al art. 20 din regulamentul menționat, nu afectează, deci,

_____

legalitatea procedurii, dat fiind că, așa cum s-a arătat, și textul alin. (2) al art. 20 din regulamentul trimite la alin. (1) al aceluiași articol.

Pe de altă parte, orice neregularitate privind convocarea adunărilor generale este acoperită, în condițiile în care adunarea generală a judecătorilor s-a întrunit cu cvorumul necesar în vederea luării în discuție a revocării unui membru ales al Consiliului și a deciziei supunerii la vot a revocării. Nu există nici un impediment legal sau regulamentar ca la o instanță judecătorească să se întrunească în adunarea generală, chiar și în lipsa oricărei convocări, însăși întrunirea adunării generale putând constitui o expresie a voinței unui număr mai mare de o treime dintre judecătorii instanței. Stabilind obiectul întâlnirii spontane a adunării generale, se poate decide că acesta se va afla pe ordinea de zi a respectivei adunări și se poate trece la vot fără a fi necesară o convocare specială în acest scop.

Regularitatea convocării nu poate influența regularitatea desfășurării adunării generale proriu-zise și nici rezultatul votului. Încercarea de a înlătura din calculul instanțelor care au hotărât revocarea membrului ales al Consiliului Superior al Magistraturii pe acelea care au fost convocate de către președintele instanței, dacă însăși adunarea generală s-a întrunit în cvorum și a trecut la vot, ar presupune o interpretare contrară literei și spiritului art. 55 din Legea nr. 317/2004, republicată și art. 50 din Legea nr. 304/2004, acesta din urmă, așa cum s-a arătat, prevăzând ca principală modalitate de convocare a adunării generale cea realizată de către președintele instanței, precum și faptul că adunările generale se pot organiza "ori de câte ori este necesar". De altfel, atât alineatele (2) – (4) ale art. 20 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cât și alin. (3) și (4) ale art. 50 din Legea nr. 304/2004, folosesc, atunci când se referă la celelalte modalități de convocare, sintagmele "și de către" sau "și la solicitarea".

Verificarea regularității hotărârilor adunărilor generale se poate realiza într-o altă

[REDACTED]
procedură, respectiv fiecare dintre hotărârile adunărilor generale poate fi controlată, separat, în funcțiile de obiecțiile ridicate cu privire la condițiile de formă și fond, în procedura de drept comun, prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Din această perspectivă, Plenul reține că, în conformitate cu art. 55 alin. (9) din Legea nr. 317/2004, sesizarea de revocare adresată Consiliului Superior al Magistraturii este cea care trebuie motivată și nu fiecare hotărâre a adunărilor generale în parte, iar în cazul de față, sesizarea este motivată.

Consiliul Superior al Magistraturii verifică doar legalitatea procedurii de revocare, iar nu temeinicia, art. 55 alin. (9) din Legea nr. 317/2004, republicată obligând Consiliul să țină seama de votul exprimat, atunci când prevede cu caracter imperativ că „*Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dispune revocarea din funcție a membrului ales*”. Prin comparație, alin. (2) al art. 55 din același act normativ prevede că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la sesizarea președintelui sau vicepreședintelui Consiliului ori a unei treimi din membri, „*poate dispune revocarea din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii*”, ceea ce permite incidența aprecierii asupra temeiniciei solicitării, când aceasta este formulată în condițiile alin. (1) al aceluiași articol.

În ceea ce privește „*excepția tardivității invocării nelegalității procedurii de revocare*” pe care au ridicat-o reprezentanții asociațiilor de magistrați prezenți la ședința Plenului, trebuie menționat că, pe de o parte, Plenul nu a exercitat atribuțiile unei instanțe de judecată, astfel încât să soluționeze excepții, iar pe de altă parte, principiul legalității este unul de ordine publică, poate fi invocat oricând și în orice procedură și impune oricărui organ administrativ o analiză de legalitate prioritară adoptării deciziei, chiar dacă acesata se impune prin vot.

În ședința în care a analizat sesizarea privind revocarea membrului Consiliului

Superior al Magistraturii, Plenul a avut în vedere strict aspectele de legalitate privind această procedură, dat fiind faptul că, așa cum s-a arătat anterior, prevederile din Capitolul II, Secțiunea a 2-a din Legea nr. 317/2004, denumită "Alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii", nu sunt aplicabile în specificitatea lor, deoarece în acea procedură legiuitorul a înțeles să prevadă expres contestația ca și cale de control a anumitor proceduri, precum și termenul aferent de exercitarea a acesteia, dispoziții care nu pot fi aplicate în situația revocării.

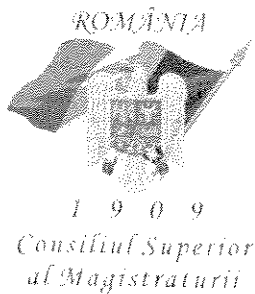
De asemenea, față de susținerea membrului Consiliului supus procedurii de revocare în sensul că s-ar tinde la o sancționare a sa pentru anumite activități desfășurate pe durata mandatului, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că revocarea nu este o sancțiune (sancțiunile aplicabile membrilor Consiliului Superior al Magistraturii fiind aceleași ca ale judecătorilor și procurorilor), aceasta reprezentând o retragere a mandatului, motiv pentru care ea se circumscrie funcționării organului administrativ și nu carierei judecătorilor sau procurorilor.

Constatând că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru revocarea doamnei judecător Alina Nicoleta Ghica din funcția de membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile în care este întrunit numărul minim de curți de apel necesar potrivit dispozițiilor legale enunțate, care, în adunările generale, cu majoritatea de cel puțin două treimi din numărul judecătorilor fiecărei instanțe, au hotărât revocarea acesteia.

Față de dispozițiile art. 55 alin. (9) din Legea nr. 317/2004, care prevăd că „Plenul Consiliului Superior al Magistraturii dispune revocarea din funcția de membru”,

Prin vot direct și secret, cu majoritatea membrilor Consiliului,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

HOTĂRĂȘTE:

Art. I – Revocarea doamnei judecător Alina Nicoleta Ghica din funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. II – Prezenta hotărâre se comunică doamnei judecător Alina Nicoleta Ghica și Curții de Apel Cluj.

Data în București, la data de 26 februarie 2013

**PREȘEDINTE,
PROCUROR OANA ANDREA SCHMIDT-HĂINEALĂ**

